

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Liudmila Cătănoi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Flocea împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Ludmila Cătănoi și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 24 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 07 noiembrie 2014, Andrei Flocea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 638 ef. din 16 octombrie 2014, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, ale pct. 8) subpct. 2) și 3) ale Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.502 din 09 iulie 2013, ale pct. 6 lit. a) și pct. 13) ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 481 din 10 mai 2006, manifestată prin examinarea superficială a demersului înaintat de către SA „Autoprim Service”, neîntreprinderea măsurilor suficiente orientate la constatarea circumstanțelor, fapt ce a condiționat neîndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției, a fost sancționat disciplinar cu mustrare.

Consideră că, sancțiunea disciplinară aplicată în privința sa este ilegală și neîntemeiată, deoarece ancheta de serviciu a fost efectuată cu grave abateri de la prevederile legale și, anume, nu i s-a comunicat faptul că, a fost inițiată o anchetă de serviciu și că declarațiile sale vor fi folosite și interpretate împotriva sa.

Menționează că, la emiterea ordinului contestat, i-au fost încălcate drepturile prevăzute de pct. 57 din Statutul disciplinar al polițistului.

Susține că, ordinul de sancționare a fost întocmit contrar prevederilor legale și, anume, nu au fost indicate circumstanțele de fapt și de drept, care au servit temei pentru inițierea anchetei, consecințele faptei comise, probele ce confirmă vinovăția, circumstanțele atenuante sau agravante.

Afirmă că, la examinarea demersului SA „Autoprim Service” a întreprins toate acțiunile necesare, iar decizia a fost coordonată cu șeful SIFE a SII a IP Botanica al DP mun. Chișinău și aprobată de șeful IP Botanica al DP mun. Chișinău.

Relevă că, în legătură cu aplicarea sancțiunii disciplinare a suportat grave prejudicii morale, rezultate din atitudinea neobiectivă și lipsită de imparțialitate a conducerii Inspectoratului General al Poliției.

Cere anularea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 638 ef. din 16 octombrie 2014 cu privire la sancționarea disciplinară și încasarea de la pârât a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 aprilie 2015 a fost admisă parțial acțiunea, a fost anulat ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 638 ef. din 16 octombrie 2014 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Botanica al DP mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Andrei Flocea și a fost încasată din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Andrei Flocea suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță, anulând ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.638 ef. din 16 octombrie 2014 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Botanica al DP mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Andrei Flocea, și-a argumentat concluzia prin faptul că, în privința reclamantului nu au fost respectate prevederile pct. pct. 44, 57 subpct. 6) și 60 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013 și pe cale de consecință, a fost adoptată o decizie, care este ilegală în fond ca fiind emisă contrar prevederilor legii.

Totodată, prima instanță, respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, și-a argumentat concluzia prin faptul că, anularea ordinului contestat și repunerea reclamantului în drepturi constituie o satisfacție echitabilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alina Roșca și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 27 iunie 2016, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Liudmila Cătănoi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, instanțele judecătorești au elucidat și au dat apreciere numai argumentelor invocate de către intimat, neluând în considerare argumentele și probele invocate de către recurent.

Afirmă că, cele invocate de către instanțele judecătorești nu corespund realității, iar concluziile, expuse în hotărâri, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține că, instanțele judecătorești au dispus încasarea cheltuielilor de asistență juridică din contul recurentului, fără a argumenta dacă aceste cheltuieli au fost reale, necesare și într-un quantum rezonabil, nefiind anexată o listă detaliată a tuturor cheltuielilor invocate, a orelor de program petrecute de către reprezentantul intimatului asupra cauzei, a complexității cazului.

Prin referința depusă la data de 01 septembrie 2016 Andrei Flocea a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 14 iunie 2016 (f. d. 152), iar cererea de recurs a fost depusă de către reprezentantul acestuia la data de 27 iunie 2016 (f. d. 146).

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Liudmila Cătănoi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Liudmila Cătănoi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Liudmila Cătănoi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Liudmila Cătănoi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Mariana Pitic